

Činoherní klub

PRÁZDNINY 2022

Vilém Voigt Carl Zuckmayer: HEJTMAN Z KOPNÍKU /
režie L. Smoček / 1980

PETR NÁROŽNÝ

Vážení a milí diváci,

22. června hrajeme naposledy groteskní komedii chorvatského dramatika Miroslava Krleži **LÉDA**. V překladu **Ireny Wenigové** a ve vlastní úpravě ji s podtitulem **MANŽELSKONEMANŽELSKÁ POVÍDKA** v roce 2010 režíroval **Ladislav Smoček**. Spolu s dramaturgy **Romanem Císařem** a **Vladimírem Procházkou** do hry obsadil **Petra Nárožného, Ondřeje Vetchého, Nelu Boudovou, Danu Černou, Mojmíra Maděriče** a **Otmara Brancuzského**. Výtvarníkem scény byl **Karel Glogr** a výtvarnicí kostýmů **Simona Rybáková**.

S derniérou Krležovy **LÉDY** se rozhodl rozloučit s jevištěm Činoherního klubu **PETR NÁROŽNÝ**, člen souboru od roku 1980.

Děkujeme a přejeme vše dobré

Činoherní klub

Vilém Voigt:

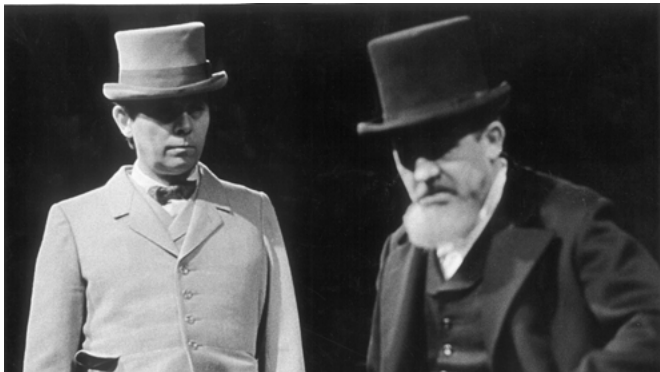
Vnitřní hlas. Říkal – a najednou bylo na světě hrobový ticho, a já ho slyšel. Človče, říkal, človče, jednou natáhneš brka každéj, ty taky, říkal. A pak, pak se octneš před Pánem Bohem, kterej do všeho vdechnul život, před tím se octneš a on se tě zeptá do ksichtu: Viléme Voigte, cos udělal ze svýho života? A já mu řeknu – rohožku, řeknu mu. Upleť jsem ji v kriminále a pak si do ní všichni utírali nohy, řeknu. A nakonec jsi chroptěl a lapal po vzduchu a pak bylo po všem. To řekneš před Bohem, človče. Ale Bůh ti řekne: Jdi pryč, řekne. Vykazuju tě, řekne. Kvůli tomuhle jsem ti nedaroval život, řekne. Jsi mi ho dlužnej. Kde je? Co jsi s ním udělal? A pak, Bedřichu, bude povolení k pobytu zase v čudu!

Carl Zuckmayer: HEJTMAN Z KOPNÍKU

Bylo to o pauze nějaké zkoušky Smočkovy inscenace, ale možná také po ní. Petr Nárožný jako obvykle hrál jednu ze stěžejních rolí, já jako relativně pilný dramaturg seděl vzorně za Láďou Smočkem skoro na každé zkoušce a občas jsme si něco špitali. Petr se na mě zahleděl s očima mírně přivřenými a koutky úst trochu nahoru a naznačil mi, že by se mnou rád mluvil někde kousek stranou. Objal mě kolem ramen a odvedl si mě do nějakého koutu foyeru našeho divadla. Chvilí napjatě mlčel, pak se mi důkladně a hluboce zahleděl do očí a se vši seriózností své osoby pronesl: „Vlád'o..., já si myslím....., že dramaturg..... má mít mírnou nadváhu.“ Řekl to tak přesvědčivě a s nezpochybnitelnou samozřejmostí, jako kdyby mi chtěl připomenout Archimedův zákon. Pak mě opustil a šel si dát kafe.

No a to je všechno. Co tím, kromě toho, že mám setrvale kolem sto pět kilo, chci říct? Že se mi v Činoherním klubu bude stýskat nejenom po jednom z nejhlubších herců, které jsem kdy v divadle potkal, ale zrovna tak po jeho letoře, fantazii a smyslu pro chytrý, štouravý humor, bez kterého se to všechno dá vydržet jen velmi těžko.

Vladimír Procházka

Savel Prokofjevič Dikoj Alexandr Nikolajevič Ostrovskij:
BOUŘE / režie I. Krobot / 1980

Kouzelník Ödön von Horváth: POVÍDKY
Z VÍDEŇSKÉHO LESA / režie L. Smoček / 1981

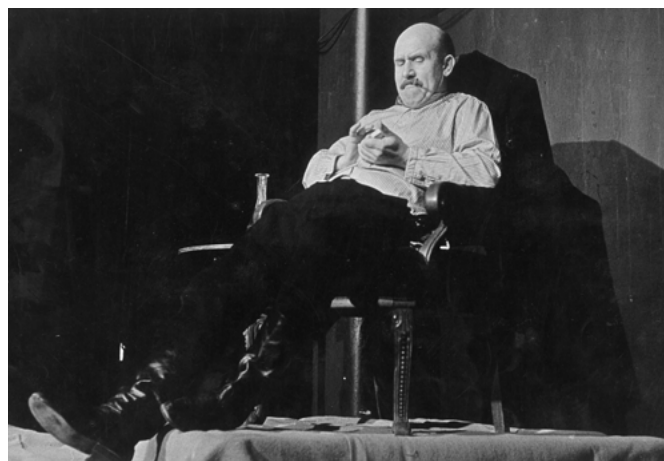
Uhlíř Bohumil Hrabal: NĚŽNÝ BARBAR /
režie I. Krobot / 1981

Tót István Örkény: RODINA TÓTŰ /
režie I. Krobot / 1982

Krugel Nikolaj Vasiljevič Gogol: HRÁČI /
režie L. Smoček / 1982

Karp Karasov Alexandr Nikolajevič Ostrovskij:
LES / režie L. Smoček / 1984

ZÁKLADEM FANTAZIE JE INTELEKT, ANEB PETR NÁROŽNÝ

Doyen souboru tohoto divadla. Nepřehlédnutelná herecká osobnost. Muž s důrazným citem pro humor, ironii a sarkasmus, s nímž komentuje – i v soukromí – svět a jeho obyvatele. Neúnavný vypravěč anekdot. Kromě herectví je jeho vášní historie, jejímuž studiu věnuje své volné chvíle. (Zajímá ho především neklidné, dramatické 20. století.)

Jako herec je Petr Nárožný autodidakt. Spíš výjimečně, než často se stane, že své „raison d'être“ najdete v oboru, který jste nestudoval, ale v umělecké sféře to zase taková výjimka není: připomeňme např. možná vůbec neoriginálnějšího českého malíře Kamila Lhotáka, který byl též samoukem. Jan Grossman v dávném interview otištěném v Divadelních novinách řekl, že základem fantazie – a dodejme, že i talentu – je intelekt. Pro Petra Nárožného je tento dar základním „stavebním kamenem“ každé role, každou jako by současně racionálně prozkoumával a spontánně zhmotňoval. A právě spojení intelektuálního zázemí a spontaneity činí jeho postavy tak jedinečné. Pohybuje se na jevišti s lehkostí, s jakou se zkušený plavec koupe v bazénu, a zároveň od jeho promyšlených a ostře konturovaných gest, slov a temp neodtrhnete oči.

Vystudovaný stavební inženýr ponejprv vstoupil na scénu jako konferenciér folkové kapely Rangers. Sedm let působil v Semaforu ve skupině Miloslava Šimka. V trojici Šimek-Sobota-Nárožný měl pozici drastického komika, vztekouna, který „trhá kulisy“ a v předem smluvené hře narušuje průběh děje.

Se Šimkem a Sobotou účinkoval v zábavných televizních show a stal se tak celostátně známým – hereckou star.

Nevím přesně, proč se rozhodl zrušit jistotu semaforové existence a vstoupit na nejistou půdu divadla, které bylo uprostřed normalizace jen trpěné a každou chvílí

Jevdokim Zacharovič Žigalov Anton Pavlovič Čechov:
SVATBA / režie V. Strnisko / 1985

Nevěstin otec Bertolt Brecht: MALOMĚŠŤÁKOVA
SVATBA / režie V. Strnisko / 1985

Kalošín Alexandr Vampilov: PROVINČNÍ ANEKDOTY
(METÉR) / režie I. Krobot / 1987

Slyš Elias Canetti: DŮM / režie L. Smoček / 1988

Vrchní Skřivánek Bohumil Hrabal: OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE / režie I. Krobot / 1989

Bill Lockit Václav Havel: ŽEBRÁČKÁ OPERA / režie J. Menzel / 1990

před zákazem. Patrně každý herec touží dostat se mezi divadelní elitu, jímž soubor Činoherního klubu tehdy byl (a stále je), ale řekl bych, že důvodem bylo ještě cosi jiného: touha, nebo řekněme méně pateticky, snaha opustit jednoduché komické skeče a druhou půlku života – bylo mu tehdy dvačtyřicet – věnovat práci, která má mnohem hlubší smysl a poslání.

S Ladislavem Smočkem se znali z inscenace Smočkova PODIVNÉHO ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO, kterou normalizační moc milostivě povolila dvakrát sehrát v Klicperově divadle na okraji Prahy. Hrál v ní Václava Václava.

Už v Činoherním klubu ho Ladislav Smoček v roce 1980 obsadil do titulní role Zuckmayerova HEJTMANA Z KOPNÍKU – a byl to okamžitý, a pro recenzenty, co měli Nárožného „zaškatulkovaného“ v kategorii komik, překvapivý úspěch. Ten nebohý švec Voigt dojímal v Nárožného podání zraňovanou lidskostí a proměněn ve falešného hejtmana to najednou bylo nelítostné monstrum. (V rozhovoru, který jsem s Petrem Nárožným vedl v Divadelních novinách mi řekl, že Smoček ho do té úlohy obsadil, protože asi zjistil, že je v něm cosi prušáckého – ale to je, myslím, jen bonmot.)

Schopnost kontrastu, ambivalence, dovednost zobrazit povahu člověka ve všech jejích protikladech je charakteristickou značkou všech postav, které Petr Nárožný v Činoherním klubu ztělesnil – a pokaždé, jako přidanou hodnotu, je doplnil groteskou, humorným nadhledem, někdy dokonce šklebem. Jako by si pokaždé vzpomněl na svou minulost komika.

Do dnešních dnů těch postav bylo osmadvacet. Nemá cenu je charakterizovat všechny pouze jednou větou a jejich pouhý popis by vydal na rozsáhlou studii. A tak lovím z paměti třeba zdravého-nemocného Krugela z Gogolových HRÁČŮ, tu příznačnou manipulaci se lžičkou, to vysypávání karet z rukávu, detaily, které v podstatě epizodní postavu činí rovnocennou s ostatními. Nebo tyranského Kouzelníka z Horváthových POVÍDEK Z VÍDEŇSKÉHO LESA, který těžkopádně táhne vozík své živnosti, symbol těžkosti

vlastního života. Anebo směšného a zároveň děsivého Adriana z nesnadné Koltěsovy hry NÁVRAT DO POUŠTĚ, který chodí v ponožkách po „alžírském“ písku. Moudrého stárnoucího donchuana z Krležovy LÉDY, jenž dovedně manipuluje svým okolím a dobře ví, jak to na světě chodí. Pedantického inženýra ze Štolbova VODNÍHO DRUŽSTVA, tak trochu cimrmanovskou postavu českého vzdělance, kteří v 19. století učinili z české provincie průmyslovou velmoc. A otce z Örkényho RODINY TÓTŮ, ušlápnutého chlapíka, který se postupně změní v suveréna a Marišce pak suše a věcně oznámí trýznitelovu smrt: „... na čtyři úplně stejné kousky jsem ho rozřezal.“

Výraznou a řekněme rovnou stěžejní rolí v tom víc než čtvrt století Nárožného pobývání v Činoherním klubu byl i Harpagon z Molièrova LAKOMCE v režii Vladimíra Strniska. Tragická gestikulace a mluva, groteskní mrštnost v pohybovém čísle s Kleantem, a především netradiční interpretace ziskuchtivce, pro něhož dle předlohy peníze jsou důležitější než rodina. V této inscenaci to bylo naopak, obětí ziskuchtivého syna byl on samotný, nešťastný Harpagon...

Už několik sezon osmdesátník Petr Nárožný žádnou novou roli v Činoherním klubu nenastudoval. Pokusí se ještě o jednu? Přejme si to a přejme mu to.

Jan Kolář

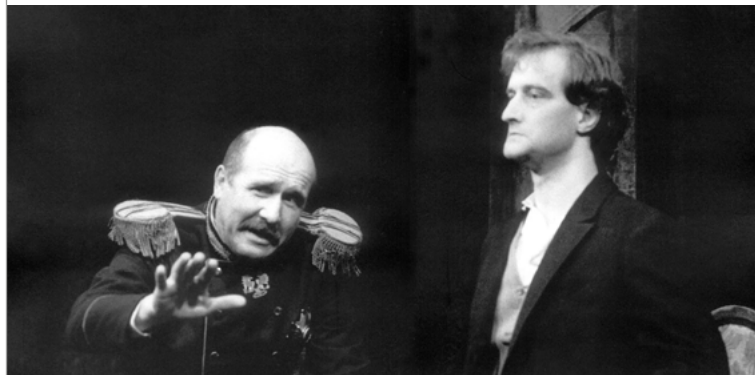
Harpagon:

Mé milé peníze! Mé chudinky penízky! Oloupili mě o vás a já jsem pozbyl své jediné podpory, své útěchy, své radosti! Jsem hotov a nemám na tomto světě už co pohledávat! Nemohu bez vás žít! Je se mnou amen, umírám, jsem mrtev, jsem pohřben! Copak se nenajde nikdo, kdo by mi chtěl pomoci? Kdo by mi vrátil mé milované penízky, nebo mi dal aspoň vědět, kdo je vzal? A vzkřísil mě tak opět k životu? Ne? Co říkáte?

Molière: LAKOMEC

Berger Arthur Schnitzler: UTRPENÍ MLADÉHO MEDARDA / režie I. Krobot / 1991

Ivan Chabarovič Lev Birinskij: MUMRAJ / režie L. Smoček / 1991

Harpagon Molière: LAKOMEC / režie V. Strnisko / 1992

PETROVI NÁROŽNÉMU NA (NE)ROZLOUČENOU

Patří k těm, kteří musí, stůj co stůj, přijít věci na kloub, jak na jevišti, tak v životě. Důslednost, s níž pátrá po jistotách a zbavuje se pochyb, aby mohl učinit krok dál, konkrétnímu, tvořivému a inteligentnímu herectví jen přispívá.

Petr mnohé ví a zná a rád se o poznatky podělí; stejně tak je zpytavý, touží se dovídat, rozhovor s ním není tlachání. Je to rovný chlap, který si z vás třeba vystřelí, ale nezraňuje. A dokáže uznat chybu a být sebekritický.

S Petrem je vždycky milé pobýt, třebaš někdy jen krátce, na pár slov v šatně či u baru, nikdy to není ztracený čas. Jeho noblesa, ale i rošťácky smavé oči, když vypráví – jak jinak? – veselou příhodu či vtip, vás nakazí (jak nejlíp to vyjádřit) optimistickou skepsí?

Jediné, co mu lze snad vytknout, je jeho občasná umanutost, obecně řečeno – na „humorné“, jehož jako by nikdy neměl dost; je ale zapotřebí podotknout, že nakonec vždycky rozpozná a uzná, kdy už bankovku rozměnil příliš na drobné. A někdy svými „nemravnými“ návrhy na zkouškách i pěkně zlobí, a to dokonce pana režiséra Smočka, který jinak jeho autorské inovace,

Schigolch Frank Wedekind: LULU /
režie V. Strnisko / 1994

které častokrát pomohou zdárně věci, nadšeně vítá.

Petr Nárožný prožil v Činoherním klubu plnohodnotný čas, zpočátku se tu na jevišti potkal s jeho neopakovatelnými legendami, aby se posléze sám stal legendou.

Je obdivuhodné, jak zůstává duchem i fyzis mladý; nepochybně k tomu přispívá i ona již zmíněná zvědavost, a dodejme: o sebe dbalost. Nic není zadarmo, a to on dobře ví.

Milý, vzácně jedinečný Petře, poněvadž jste jedním z nás, kteří se loučí s podzemím Ve Smečkách, vězte: bylo mně tu s Vámi moc dobře a za všechny nezapomenutelné chvíle s Vámi – vřelý dík!

AŤ SE VÁM V ŽIVOTĚ I KUMŠTU DÁL DOBŘE DAŘÍ!

Váš Roman Císař

Sylvestr Cirkl Josef Štolba: VODNÍ DRUŽSTVO /
režie L. Smoček / 1994

Podkolatov Nikolaj Vasiljevič Gogol: ŽENITBA /
režie V. Strnisko / 1995

Alexandr Serebrjakov Anton Pavlovič Čechov:
LESODUCH / režie I. Krobot / 2000

JUDr. Brack Henrik Ibsen: HEDA GABLEROVÁ /
režie L. Smoček / 1996

Adrian Bernard-Marie Koltès: NÁVRAT DO POUŠTĚ /
režie R. Polák / 2000

Rychtář Adam Heinrich von Kleist: ROZBITÝ DŽBÁN /
režie V. Strnisko / 1998

Cirillo Zanotti Luigi Chiarelli: MASKA A TVÁŘ /
režie L. Smoček / 2002

Hrabě Cipera Carlo Goldoni: IMPRESÁRIO ZE SMYRNY /
režie L. Smoček / 2004

Matouš Clausen Gerhart Hauptmann: PŘED ZÁPADEM
SLUNCE / režie L. Smoček / 2013

Don Dubrow David Mamet: AMERICKÝ BIZON /
režie O. Sokol / 2006

Ivan Chabarovič Leo Birinski: TANEC BLÁZNŮ /
režie L. Smoček / 2017

Rytíř Oliver Urban Miroslav Krleža: LÉDA (Manželsko-
nemanželská povídka) / režie L. Smoček / 2010

*Rytíř Oliver Urban, bývalý diplomat:
Nikdo není nezávislý, má milá! Ze mne je dnes
nuzák, píšu pajány o malířích, kterými dokonale
opovrhují! Takže samostatnost taky veškerá žádná.*

*Miroslav Krleža: LÉDA
(Manželskonemanželská povídka)*

NOTICKY

Inscenace Mayenburgova OŠKLIVCE získala na pardubickém Grand Festivalu smíchu Cenu za nejlepší režii a Cenu studentské poroty, **Marta Dancingerová** a **Vojtěch Kotek** byli oceněni za nejlepší herecké výkony.

24. července můžeme s radostí poblahopřát k narozeninám **Lucii Novákové**, milé produkční s empatií v srdci.

Srdečně blahopřejeme **Aleně Vránové** k 90. narozeninám, které oslaví 30. července.

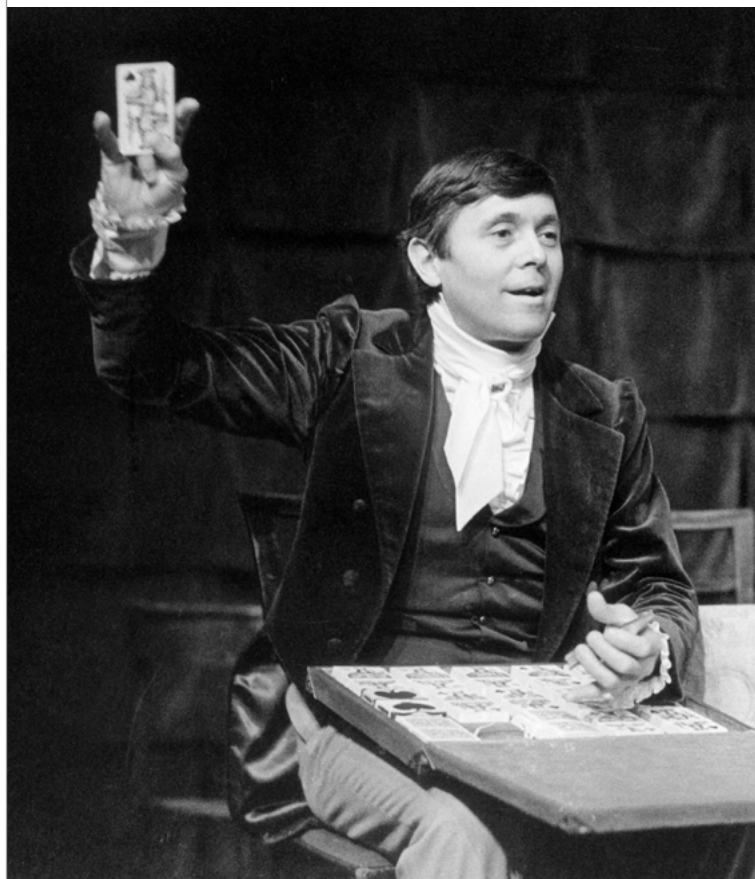

26. července by oslavil 80. narozeniny inspicient a častý herec inscenací Činoherního klubu **Stanislav Štícha**.

29. července oslaví 70. narozeniny **Vladimír Procházka**, ředitel Činoherního klubu. Přejeme všechno nejlepší a hodně zdraví.

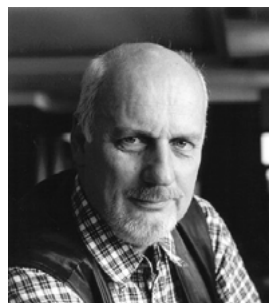
S koncem sezony 2021/2022 opouští náš repertoár inscenace hry **Martina McDonagha UJETÁ RUKA (Behanding in Spokane)**. Hráli jsme ji od ledna 2011 a poté v obnovené premiéře od listopadu 2014 – dohromady 154 repríz. Děkujeme všem, kdo se na představeních podíleli.

JOSEF ABRHÁM

(14. 12. 1939 – 16. 5. 2022)

Herec Činoherního klubu v letech 1965-1995.

JÁN ZAVARSKÝ

(31. 7. 1948 – 29. 5. 2022)

Scénograf Koltèsova **NÁVRATU DO POUŠTĚ** (2000) a Sologubovy **ĎÁBLOVY HOUPAČKY** (2003).

REPERTOÁR ČINOHERNÍHO KLUBU

Matt Charman **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**

„Svět se kolem toho netočí...“
*Hra o tom, jak se stavíme k lidem
a k dění okolo nás.*

Překlad: Pavel Dominik
Režie: David Šiktanc
Hrají: Vasil Fridrich, Šimon Krupa,
Ondřej Malý, Jan Holík
a Martin Finger

Tennessee Williams **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**

„Když svůj život prose*eš, noveji
nemaj.“ *Žánr: rodinná oslava.*

Překlad: Zuzana Josková
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Anna Fialová, Jan Hájek,
Nad'a Konvalinková, Vladimír
Kratina, Gabriela Míčová
a Matěj Dadák
konec představení 21.50

William Shakespeare **MACBETH**

„Proč mlčíme, když důvod mluvit
máme?“ *Tragédie o tom, kam až
nás může dovést touha po moci.*

Překlad: Martin Hilský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Lucie
Žáčková, Zbyněk Fric, Petr
Matyáš Cibulka, Marek Taclík,
Kryštof Bartoš, Bořek Slezáček,
Marta Dancingerová, Dalibor
Gondík, Lenka Skopalová, Jana
Břežková, Sandra Černodrinská,
Vasil Fridrich, Viktor Zavadil,
Václav Šanda, Marek Frňka,
Jakub Král nebo Kristián Páca
nebo Vilém Tycar a další
konec představení 22.20

Tracy Letts **LINDA VISTA**

„Moje rada zní: dělej to, co
uděláš.“ *Komedie o tom, co má
v životě cenu?*

Překlad: Jitka Sloupová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Vasil Fridrich, Dalibor
Gondík, Ondřej Malý, Lucie
Žáčková, Markéta Stehlíková,
Ha Thanh Špetlíková, Sandra
Černodrinská
konec představení 22.10

Marius von Mayenburg **OŠKLIVEC**

„Celý život jsem od svého
obličeje nic nežádal. S tím je
konec.“ *Satirická komedie.*

Překlad: Kateřina Bohadlová
Režie: Braňo Holiček
Hrají: Vojtěch Kotecký, Marta
Dancingerová, Martin Finger,
Václav Šanda
konec představení 21.05

Peter Shaffer **EQUUS**

*Jak vysvětlit oheň? A jak ho
zkrotit? Sugestivní drama
o temných zákoutích lidské duše.*

Překlad: Pavel Dominik
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Pavel Kikinčuk, Ondřej
Rychlý, Lada Jelínková, Jan
Sklenář, Lenka Skopalová, Anna
Kameníková
konec představení 21.50

Sarah Page **K.Š.E.F.T.**

*Co koupí milující rodiče
postiženému synovi ke dvacátým
pátým narozeninám? Prostitutku.
Následné události jsou mnohem
vtípnější i vážnější, než kdokoli
čekal.*

Překlad: Zuzana Ščerbová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Lucie Žáčková, Václav
Šanda, Martin Finger,
Sandra Černodrinská
konec představení 21.50

Martin McDonagh **KATI**

*Dnes byl zrušen trest smrti.
Co my sakra teď budeme dělat?!*

Překlad: Ondřej Sokol
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Dana Černá,
Štěpánka Fingerhutová, Ondřej
Malý, Vladimír Kratina, Otmar
Brancuzský, Václav Šanda, Tomáš
Jeřábek nebo Ondřej Sokol nebo
Viktor Zavadil, Dalibor Gondík,
Jan Hájek, Jaromír Dulava,
Matěj Dadák a další
konec představení 22.20

Fjodor Michajlovič **Dostojevskij** **BŘATŘI KARAMAZOVI**

I peklo má své stinné stránky.
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Juraj Kukura, Martin Finger,
Jan Hájek, Michal Čapka nebo
Igor Orozovič, Matěj Dadák,
Gabriela Míčová, Ivana Uhlířová
nebo Anna Kameníková,
Anna Fialová
konec představení 22.15

Harold Pinter **ZRADA**

„Nestalo se nikdy nic. Nic.
Tohle je ta jediná věc, která se
kdy udála.“

Překlad: František Fröhlich
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Kateřina Lojdová,
Martin Finger, Ondřej Sokol
konec představení 21.15

Tennessee Williams **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA**

„Řekli mi, že mám nastoupit do
tramvaje, která jede do stanice
Touha.“

Překlad: Luba a Rudolf Pellarovi
Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Lucie Žáčková, Jan Hájek,
Marika Procházková, Matěj
Dadák, Lada Jelínková, Otmar
Brancuzský, Václav Šanda, Petr
Křiváček, Zuzana Vojtíšková nebo
Adéla Rausová
začátek představení 19.00
konec představení 22.30

Yasmina Reza **BŮH MSAKRU**

*Nemůžeme ovládnout,
co nás ovládá.*

Překlad: Michal Láznovský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Ivana Chýlková, Miroslava
Pleštilová, Vladimír Kratina,
Jaromír Dulava
konec představení 21.10

Georges Feydeau
DÁMSKÝ KREJČÍ

*Malá lež je mrzká, ale velká lež,
to je umění!*

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Martin Čičvák

Hrají: Ondřej Sokol, Radek Holub,
Mahulena Bočanová, Markéta
Stehlíková, Jaromír Dulava, Matěj
Dadáč, Antonie Talacková nebo
Jitka Ježková, Dana Černá, Jana
Břežková, Pamela Soukupová
konec představení 20.55

Martin McDonagh
OSIŘELÝ ZÁPAD

*Příběh lásky bratrů Valena
a Colemana, kteří se uměním
mučit jeden druhého chtějí
zapsat do Guinnessovy knihy
rekordů...*

Překlad: Ondřej Sokol

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Jaromír Dulava, Marek
Taclík, Ondřej Sokol, Sandra
Černodrinská
konec představení 22.05

Ladislav Smoček
PODIVNÉ ODPOLEDNE
DR. ZVONKA BURKEHO

*Psychologická groteska
autora Činoherního klubu
Ladislava Smočka.*

Režie: Ladislav Smoček

Hrají: Boleslav Polívka, Ivana
Chýlková, Jaromír Dulava,
Ondřej Vetchý, Otmar Brancuzský
konec představení 21.45

ČINOHERNÍ KLUB UVÁDÍ

Divadýlko na dlani

Mladá Boleslav

Petr Matoušek

**PRODAVAČI SNŮ aneb AŽ ŽIJE
HOLLYWOOD**

Hořká komedie.

Režie: Petr Matoušek / Světla,

zvuk, video: Lukáš Prokorát /

Hrají: Martin Weiss, Ladislav

Nikliček, Jitka Urbanová, Petr

Matoušek, Kateřina Luňáková,

Michaela Charvátová, Radek

Kotlaba, Simona Matoušková ml.,

Roman Dušek, Miloš Kubík,

Tomáš Dlask j.h., Libor Ševců,

Kateřina Roscová, Kristýna

Licinbergová, Petr Havlík

Společnost bloumající veřejnosti

Turnov

ZÁBLESK

*Komedie o banálním
manželském trojúhelníku v zcela
nebanálním prostředí.*

Společnost bloumající veřejnosti

na motivy hry Petera Barnese

Režie: Jan Marek a Romana

Zemenová / Hudba: Ray Charles

Hrají: Alena Tomášová, Jakub

Chundela, Jan Marek

Přehlídka amatérských

divadelních souborů v roce

2022 se uskutečňuje za finanční
podpory MK ČR.

CENY VSTUPENEK V SEZONĚ 2022/2023

Přízemí a 1. řada na balkoně _____ **450 Kč**

2. řada na balkoně a postranní balkony _____ **320 Kč**

Místa k stání _____ **50 Kč**

Ceny vstupenek Činoherní klub uvádí _____ **90 Kč**

30% sleva na vstupenky pro seniory nad 65 let

50% sleva pro držitele průkazů ZTP, ZTP/P

50% sleva na vstupenky v hodnotě 320 Kč pro studenty,
držitele platných průkazů ISIC, ITIC

POKLADNÍ HODINY

po–pá 15.00–19.30

so–ne 18.00–19.30

Ve všední dny v případě, že divadlo nehraje, nebo je
na zájezdě, je pokladna otevřena pouze do 18 hodin.
V sobotu a v neděli je pokladna otevřena jen, když
divadlo hraje. On-line pokladna cinoherniklub.cz/
vstupenky.

Hromadné objednávky vstupenek můžete posílat na
e-mail pokladna@cinoherniklub.cz

**Vážení a milí diváci,
kamennou pokladnu pro Vás po divadelních
prázdninách otevřeme 29. srpna.**

**Těšíme se na shledanou v Činoherním klubu
v září 2022.**

CITÁT

«Kdo nahlíží do vlastního nitra, nebojí se druhých.»

(Kotowaza – Japonská přísloví, ExOriente 2021)

TIRÁŽ

Činoherní klub, z. ú.
Ve Smečkách 26, Praha 1
www.cinoherniklub.cz

provoz divadla +420 296 222 125,
info@cinoherniklub.cz

pokladna +420 211 151 877,
pokladna@cinoherniklub.cz

Program vychází k 20. červnu 2022.

Redakce: Petra Honsová, Markéta Kočí Machačíková, Kateřina Popiolková,
Radvan Pácl, Vladimír Procházka / Jazyková korektura: Andrea Hurtová
Foto: Pavel Kolský, Miroslav Pokorný, Pavel Štoll, Martin Poš, Bohdan Holomíček,
Viktor Kronbauer, Yvona Odrazilová, Pavel Nesvadba, archiv ČK
Graficky upravil: Martin Sršeň

Hlavní město Praha poskytuje ČK v roce 2022
grant ve výši: 20 500 000 Kč

Marius von Mayenburg OŠKLIVEC

ZÁŘÍ 2022

Hrajeme od 19.30, pokud není uvedeno jinak.

1. čt nehrajeme
2. pá **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**
3. so nehrajeme
4. ne nehrajeme
5. po **MACBETH**
6. út **LINDA VISTA**
7. st **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
8. čt **K.Š.E.F.T.**
9. pá **KATI**
10. so **ČK uvádí: PRODAVAČI SNŮ
aneb AŽ ŽIJE HOLLYWOOD**
11. ne **BŮH MASAČRU**
12. po **MACBETH**
13. út **LINDA VISTA**
14. st nehrajeme
15. čt **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
16. pá **DÁMSKÝ KREJČÍ**
17. so **ČK uvádí: ZÁBLESK**
18. ne **TI, KTERÍ NÁS OPUSTILI** – Večer věnovaný
Nině Diviškové, Libuši Šafránkové, Josefu
Abrahámovi, Jiřímu Hálkovi a Janu Vodňanskému
19. po **EQUUS**
20. út **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
21. st **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
zájezd Plzeň
22. čt **BRATŘI KARAMAZOVI**
23. pá **BŮH MASAČRU**
24. so **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
25. ne nehrajeme
26. po **K.Š.E.F.T.**
27. út **OSIŘELÝ ZÁPAD**
28. st **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
29. čt **ZRADA**
30. pá **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**

Změna programu vyhrazena.